

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

De set en set

Imma Merino

Pandora

Hesíode, transcriptor de mites entre els segles VIII i VII abans de Crist, explica que, com a regal de noces, Pandora va rebre una capsula amb la instrucció de no obrir-la en cap cas. Però la primera de les dones, segons la mitologia grega, va ser dotada d'una curiositat immensa i no va resistir la temptació d'obrir la capsula, de la qual van sortir tots els mals i es van escampar pel món. Pandora és un instrument de Zeus per seguir venjant-se de l'agosarat Prometeu, que havia robat el foc als déus, en presentar la tafanera al seu germà, Epimeteu, que s'hi va casar. De fet, el càstig ho era per a tota la humanitat.

Fa uns anys hi va haver una operació Pandora: un muntatge policial per vincular anarquistes amb una organització terrorista que ni la justícia espanyola va ser capaç de creure's. Pandora deu haver donat nom a altres operacions i muntatges, però si ara invoco el mite és a propòsit dels "papers" recentment fets públics arran d'una investigació periodística que torna a presentar una llista de rics que, a través d'empreses sense activitat econòmica registrades en països on troben "paradisos fiscals", evadeixen diners per evitar el pagament d'impostos corresponents. Una capsula oberta que no mostra res de nou: només, en tot cas, més noms en una llista formada per immorals que, aprofitant totes les esclertes i ambigüitats legals del sistema, continuaran actuant impunement. Aquest és l'escàndol. Aquesta és la gent (entre les quals, sense excusar els altres, polítics, que haurien de vetllar per l'interès comú) que encarna el Mal del món en contra de la humanitat: amaguen el diner i propaguen que no n'hi ha per als serveis públics i el sistema de pensions.

EDITORIAL

El repte de la UE amb Polònia

Polònia s'ha convertit en un cavall de Troia per a la Unió Europea. El govern ultraconservador i euroescèptic d'aquell país porta mesos en conflicte amb la UE per haver atemptat contra la llibertat de premsa, contra els drets de les persones LGTBIQ o contra la independència judicial, però el desencaix ja ha esdevingut inassumible amb la decisió del Tribunal Constitucional polonès de rebutjar un dels pilars fonamentals en l'arquitectura fundacional de la UE, com és la jerarquia de la legislació i la justícia europees sobre les de qualsevol país membre. En altres paraules, Polònia declara que el Tractat de la UE és incompatible amb la seva Llei Fonamental (Consti-

tució), que la Unió Europea no té competència per avaluar el funcionament i decisions de la justícia polonesa i que les sentències del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), vinculants per a tots els membres de la UE, no ho poden ser per a Polònia.

La posició, que dona cobertura a les polèmiques reformes del govern de Mateusz Morawiecki que dinamiten la independència judicial, suposa 'de facto' una secessió jurídica respecte a Europa, constitueix una marxa enrere en tota regla a l'acceptació del tractat d'adhesió a la UE signat per Polònia l'1 de maig del 2004 i traspasa clarament una línia verme-

lla que la Unió Europea no es pot permetre obviar. La reacció de la Comissió ha estat ràpida i s'anuncia contundent, però caldrà alguna cosa més que les paraules d'Ursula von der Leyen o una sanció econòmica més. La UE haurà de triar entre ser més gran o ser més creïble, cohesionada i forta. Si el Regne Unit va marxar per no assumir els seus deures com a membre, Polònia ha de rectificar o bé seguir el mateix camí. I això val per a tots els estats membres; per exemple, per a Espanya, que amb una mà accepta la jurisdicció de l'estat de dret europeu, mentre que amb l'altra la combat en l'afer dels exiliats polítics o la ignora en matèria d'independència judicial.

La foto

Rècord de tragèdies. La protesta al davant de la seu del govern a Brasília assenyala Jair Bolsonaro com a culpable de la nefasta gestió de la Covid al Brasil, que ahir va superar els 600.000 morts ■ EFE

La frase del dia

Elsa Artadi

REGIDORA DE JUNTS A BARCELONA

“Tenim Barcelona en una situació dramàtica, i cal decidir si seguim pel camí de la degradació o fem un punt d'inflexió i tirem endavant”

Keep calm

Tinc una foto d'una serp penjada al meu compte d'Instagram des del 28 de setembre. M'he bloquejat, en el sentit que no sé quina foto la pot succeir. La serp és una colobra de ferradura (*Hemorrhoids hippocrepis*), segons m'explica Martí Boada, a qui vaig fer la consulta per distingir-la. És poc freqüent al Principat, tot i que es troba ocasionalment a les comarques meridionals, segons em va dir el geògraf. De fet jo era al Baix Camp. Boada em va aconsellar que la cuidés, que no és verinosa, i que per contra pot tenir a ratlla ratolins i talpons. La seva presència, ho confesso, em va esborronar, i em vaig sentir com Deianira explica a

Xavier Graset

'Heroides'

Hèrcules que està: "Em debato enmig de serpents, senglars, famèlics lleons i gossos a punt de fer presa amb les seves tres goles." De totes aquestes bèsties, només em fallen els lleons, la resta els tenia a prop. Estic engrescat en la lectura de les cartes d'Ovidi, agrupades amb el títol d'*Heroides*, traduïdes per l'Esther Artigas, en l'edició d'Adesiara, que és una veritable joia. Llatí i català avancen emmirallats plana amb plana, en aquest nou objectiu de l'editor Jordi Raventós, que agafa una torxa que ve del segle XIV, quan Guillem Nicolau ja les va traduir. El primer text clàssic traduït al català. Ariadna traïda pel seu amant, Hèlena seduïda

per Paris, Penèlope angoixada pels vint anys sense marit, tot explicat en 21 cartes en vers. "De pressa ens fem munts de besos cuitats sense ordre i lamentem que les nits tinguin tan curta durada", escriu Leandre, d'Abidos, a Hero, noia de Sestos, i ella li respon: "Per mi és llarga tota espera que retarda els plaers." *Longa mora*, en llatí. Aquil·les, Fedra, Dido, Orestes, herois i heroïnes, parlant en llatí i en català, ara que diuen que la llengua se'ns queda als dits. Crec que ja tinc foto de desbloqueig: la d'aquests herois i heroïnes que ens contagien les seves passions. Els òsculs d'Ovidi per força ens han de fer reviure.